

Landsbyens vand

Cairo er en kværnende metropol, hvis tusindårige historie driver sammen med den pågående nutid. Fremtiden tropper dagligt op hos de myldrende millioner af indbyggere. Cairos puls er pågående: Der bygges konstant - og højt. Mennesker i biler, busser, bag æsler, på cykler og til fods bevæger sig uden ophør, lyde. Dufte og lugte fra hele mylderet stimler sammen til en kakofoni, som fortæller den gennemrejsende, at vi er ved en driftig port til Orienten. Øjet mættes af de konstante bevægelser, mønstre og farver. Øret opgiver at følge med. Munden tørrer ud som en påmindelse om, at Sahara er ikke langt borte...

I et lillebitte knaphul i Cairo findes landsbyen *Harrania*. Landsbyen er blevet omringet af Cairo, men har ikke overgivet sig til storbylivet. Her bor omkring 10.000 mennesker i et lille hul i tiden, som en lille, tilfreds forglemmelse – kun bymuren skiller landbyen fra hovedstaden. Landsbyens puls er langsom og trofast. Det traditionelle liv leves. Gaderne er smalle, vasketøjet blafrer som flag mellem husene, kvinderne samles på trapper og vasker tøj, børnene færdes frit og trygt i livlige grupper,

æselkærrer bringer varer frem og tilbage, pottemageren ælter, drejer og brænder sit lertøj, som hans far gjorde det før ham, kurvefletteren fletter af palmeblade,

væverne fortæller i billedtæpper, mændene ordner verdenssituationen – livet leves, med få parabole undtagelser, som i årtusinder.

Torvet er landsbyens hjerte – her er brønden, her er vandet, landsbyens pulsåre. Vandet til vask, madlavning og til at drikke.

Eller var.

Vandet er ikke længere så selvfølgelig for landsbyens beboere. Brønden fylder ikke længere sig selv. Vandet kommer nu i tankvogne, hvorfra det sælges.

En ekstra udgift. Lidt mere besvær. En lille forrykkelse i dagligdagens rytme.

Men det går.

Tankvognenes vand er bare ikke helt rent. Usynlige vira og bakterier i vandet har forårsaget alvorlige maveinfektioner hos mange af beboerne i landsbyen, især gamle, børn og svage rammes hårdt. Det er ikke nok at koge vandet, der skal tilsættes desinfektionsmidler, før vandet egner sig til madlavning og kan drikkes. Og det koster penge. Penge som ikke er i landsbyen.

Alle sunde mennesker er tørstige. Alle mennesker har ret til rent drikkevand. Vandet er livets kilde, ikke mindst her hvor Sahara er tæt på.

Til en permanent løsning genoprettes:

Vil du give et bidrag til rent drikkevand i landsbyen Harrania, kan du gøre det på følgende måde:

Indsæt dit beløb i Nordea på konto Harraneia reg. nr. 00 44 konto nr. 62 69 90 09 52.

Du er velkommen til at sætte en "kode" på indbetalingen så du kan se din indbetaling på regnskabet, som naturligvis er åbent for alle der har lyst til at se det.

Eksempel: kr. 99,- giver 50 liter rent drikkevand, en uges forbrug for en familie.

I forbindelse med sin næste tur til Ægypten vil Hanne Friborg indkøbe vand-desinfektionsmidler for de indsamlede midler og overrække det til repræsentanter for landsbyen. Gruppen, Hanne Friborg rejser med, vil bevidne overdragelsen og være garanter for, at de indsamlede midler bliver brugt til det tiltænkte formål.

Af Hanne Ravn, som i november 2005 besøgte landsbyen sammen med Hanne Friborg.